

**ЗАПРОШУЄМО У
ФАН-КЛУБ „КОЛОСКА”**

КОЛОСАЛЬНИЙ ФЛЕШМОБ „Добра справа для природи”

Складіть у класі перелік добрих справ для природи, зробіть хоча б одну з них. Розмістіть на нашій сторінці Вконтакті в альбомі „ДОПОМОЖИ ЗЕРНЯТАМ” фото того, що саме ви зробили. Переможців ми зарахуємо у **ЗОЛОТЕ КОЛО** та нагородимо книжками серії „БІБЛІОТЕЧКА „КОЛОСКА”!

МАЛЬОВНИЧА СТАХОРЩИНА

Моє село – Стахорщина на Новгород-Сіверщині – називають маленькими Карпатами, бо тут багато пагорбів. Тут гарна природа. В лісі багато грибів та ягід-суниць. У нашому селі майже біля кожного двору ростуть верба та калина – символи нашої держави. Я люблю свій рідний край.

Шкалаберда Богдан, учень 4 класу
Стахорщинської ЗОШ Чернігівської області.

КАМ'ЯНА КАЗКА

Газета „КОЛОСОЧОК” вже четвертий рік щотижня „прилітає” до нас у клас і приносить природничі казки, цікавинки, кросворди, конкурси.

Україна багата своєю красою та природними чудесами. Є й у нас, на Олевщині, справжня загадкова Кам'яна казка. Так називають урочище Камінне Село, що заховане в лісових хащах. Між високими соснами видніються камені-валуни. Одні – завбільшки з чималий будинок, інші – ще більші. Камені вишикувалися „вулицею”, немовби сільські хати. Біля них – „хлівчики”, „клуни”, далі височіють „школа”, „церква”, є і своя „площа”.

Учені називають дві гіпотези утворення урочища. За однією з них, 20 тис. років тому валуни приніс льодовик, за іншою – це залишки підніжжя давніх повністю зниклих гір, оголені льодовиком від ґрунтових нашарувань.

Кам'яна казка – це одне з природних чудес нашої мальовничої України. Чарівне Полісся чекає...

Учні та класовод Вільк Галина Миколаївна
4-А класу Олевської ЗОШ №3 Житомирської обл.

Передплатний індекс 89454

Головний редактор:

Дарія Біда, тел.: (032) 236-71-24,
e-mail: dabida@mis.lviv.ua

Заступник головного редактора:

Світлана Вольська,
e-mail: svitlana300@gmail.com
Дизайн і верстка: Каріне Мкртчян-Адамян

Підписано до друку 26.08.15,
формат 60x84/8.

Друк офсетний. Наклад 12 000 прим.
Адреса редакції: 79038, м. Львів,
а/с 9838. Надруковано в друкарні
ТОВ „Видавничий дім „УКРПОЛ”.

Робота Коршунової Ілони
(солоне тісто), учениці 4-Б
класу Ніжинської ЗОШ № 15

№17/2015
ВЕРЕСЕНЬ

Юний еколог

(твое ім'я та прізвище)

НАУКОВО-ПОПУЛЯРНА ТЕМАТИЧНА ПРИРОДНИЧА ГАЗЕТА ДЛЯ РОЗУМНИКІВ І РОЗУМНИЦЬ

ЛЕГЕНДА ПРО ЗЛАТОКОЛОСОСА

(казка з циклу „Твій екостиль життя”)

Сонце сховалося за обрієм. Велетень Колос РясПрикрас піднявся на найвищу гору України – Говерлу. З ним вона стала ще вищою, бо Колос був й справді колосального зросту. Голова його торкалася неба, чуб кучерявився серед хмар, сили в руках вистачило б перенести цю гору, та й вся статура велетня була така кремезна, що люди, коли бачили його навіть зблизька, завжди думали, що то скеля або п'ятисотрічний дуб.

У своїх переказах та легендах люди звали велетня Златоколомом, хранителем природи та оберегом для доброго врожаю золотих українських нив. Адже хліб – головне багатство нашої щедрої землі. І того, хто його береже та примножує, люди поважають.

Став велетень, озирнувся, окинув оком свої рідні простори... І змарніло чоло його, тяжко зітхнув Колос, сів на верхівці гори, зажурено схиливши голову. Прожив Златоколом багато століть, мав велику мудрість і силу. Але вперше відтоді, як обрали його старшим з родини Золотих Злакових Колосів і довірили піклуватися про природу своєї країни, велетень не знав, що робити.

Зронив він сльозу, і нею одразу переповнилася гірська річка Прут. Стрімкий потік з гуркотом покотив камені в долину. І відлуння пішло горами.

Знову РясПрикрас підняв голову та промовив уголос:

– Я дивлюся на свою Україну та милуюся нею: величезні природні багатства, розсіпані її горами і долами, повнять її ріки та моря. Але сумно мені, бо люди марнують дари природи. Раніш я бачив Україну золотою від стиглих хлібів. Наче левова грива, гордо колихалися ниви. Наче буйні кучері, росли на всіх схилах густі ліси. Сині очі озер, оксамитові луки, людські домівки, поля та шляхи перепліталися гарно, наче в дівочій косі. А тепер що я бачу?

Скрізь чорніють латки випалених та вирубаних лісів, вітер розвіює родючі ґрунти на полях, піщані та глинисті пустки наступають на квітучі лани. Багато в мене сил, але виправити всі людські помилки не вистачить. Не впоратися мені одному. Гукаю всіх охочих на допомогу!

Часу на роздуми мало, бо природа рідного краю у великій небезпеці. На світанку чекаю того, кому зможу передати свою роботу. Як не знайдеться нікого, загине країна моя і я разом з нею.

– Цього ніколи не станеться! – почув РясПрикрас дзвінки юні голоси.

До нього на гору піднялися його найменші родичі, троє Зернят: Розумник, Пустунчик та Лапуня.

– А ви звідки взялися? – здивувався Златококос.

– Ти кликав, то ми прийшли.

– Ми тебе знаємо, – сказав Розумник, коли трохи віддихався. – Ти велетень Златококос, Рятівник-Світу-Природної-Краси.

– Тому в тебе таке дивне ім'я – РясПрикрас, – додала Лапуня. – Це скорочення!

– Ми твої родичі і теж хочемо рятувати світ! – Пустунчик навіть підстрибнув, щоб його добре бачили. – Може, в тебе одного не вистачить сил, а разом ми впораємося!

Златококос подивився на юних Зернят і сумно посміхнувся:

– Якщо лише ви троє відгукнулися, то справи в нас кепські.

– Ми вже все порахували, – Розумник дістав свого записничка: – Звісно, нас трьох замало, але до нас приєднаються діти! А дитина, яка любить природу, прагне жити з нею у злагоді та допомагати всім, хто потрапив у скрутне становище, здатна на КОЛОСАЛЬНІ справи!

– Щоб робити добро, не треба бути величезного зросту, – додав Пустунчик. – Не обов'язково мати багато сил, часу та грошей...

– Треба лише пам'ятати або згадати в потрібний момент про красу природи! – схвильовано сказала Лапуня. – І тоді всі будуть допомагати один одному, і замість того, щоб розоряти нашу землю, берегтимуть її.

– Ви даєте мені надію, – Златококос дихнув на повні груди. – Віднині ви теж рятівники природи.

– Ура! – скрикнув Пустунчик. – Ми рятуємо світ! Ми підемо до дітей та почнемо збирати рятівників у ЗОЛОТЕ КОЛО.

– Та спочатку треба скласти перелік добрих справ для природи, які може зробити будь-хто самостійно або гуртом з друзями.

– Починайте свої колосальні подвиги негайно, – попрохав юних родичів Златококос.

– Без паніки! Якщо діти нам допоможуть, ми все встигнемо, – запевнили Зернята. – У нас буде достатньо часу для добрих справ... Усі охочі – долучайтесь!

Олена Крижановська

ЗАПИТАННЯ ВІД ЛАПУНІ

- Яка найвища точка України?
- А в яку річку Колос зронив сльозу?

□□□□□□□ – найвища вершина Українських Карпат, один з символів України, її найвища точка. Висота 2061 м. Назва походить або від румунської „howirla”, що означає „підвищення, яке важко пройти”, або від угорської „Hóvári” – снігова вершина. Розміщена в гірському масиві Черногора в Закарпатській області за 17 кілометрів від кордону з Румунією.

На схилі □□□□□□□ бере початок річка □□□□□, яка впадає в Дунай на території Молдови. Довжина річки □□□□ становить 967 км, з них на території України – 272 км.